

Sygn. akt II CZ 12/07

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Antoni Górski

SSN Tadeusz Żyźnowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. K. i in. ,

przeciwko Skarbowi Państwa - Lasom Państwowym - Nadleśnictwu P.

o wydanie nieruchomości

i z powództwa wzajemnego Skarbu Państwa - Lasów Państwowych Nadleśnictwa P.

przeciwko D. K. i in. ,

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 5 kwietnia 2007 r.,

zażalenia powódki D. K.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 lipca 2006 r.,

oddala zażalenie i zasądza od powódki D. K. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki D. K. motywując, że w złożonej skardze zawarty został wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania jednakże nie zawiera on uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i 398⁶ § 2 k.p.c.).

W złożonym zażaleniu powódka D. K. polemizowała z wyrażonym przez Sąd drugiej instancji stanowiskiem oraz jego uzasadnieniem i wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie powódki pozwany Skarb Państwa Lasy Państwowe Nadleśnictwo P. wносиło o oddalenie zażalenia z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego. Pozwany dowodził, że złożona skarga kasacyjna nie spełnia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 § 3 k.p.c. i jako dotknięta istotnym brakiem zasadnie została przez Sąd Apelacyjny odrzucona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustanowione w art. 398⁴ § 1 pkt 3 w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c. wymagania skargi kasacyjnej oznaczają, że może być przyjęta do rozpoznania skarga w sprawie w której: występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarżący nie nawiązał do treści wymienionych przesłanek i nie przedstawił w skardze kasacyjnej argumentacji pozwalającej na wnioskowanie, że co najmniej jedna z przytoczonych przesłanek została spełniona. W uzasadnieniu skargi kasacyjnej powódka D. K. wskazała, że Sądy obu instancji pominęły pracowników i byłych pracowników Lasów Państwowych pozbawiając ich możliwości obrony swych praw, co wywołało nieważność postępowania (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Odwoływanie się do przebiegu rozprawy przed Sądem Apelacyjnym i treści sporządzonego protokołu – w celu uzasadnienia tego zarzutu – prowadzi do jednoznacznie odmiennych ustaleń i wniosków od przytoczonych w skardze kasacyjnej. Mianowicie w apelacji strona powodowa stwierdziła „..., że zapewni mieszkańcom przedmiotowego domu cztero mieszkaniowego, położonego na działce nr numer [...] – te same warunki opłaty najmu co strona pozwana od najemców egzekwuje”.

Treść zaś protokołu dokumentującego przebieg rozprawy przed Sądem Apelacyjnym nie potwierdza żadnego z zarzutów skargi kasacyjnej a odwoływanie się do wniosku powódki o uzupełnienie tego protokołu rozprawy jest chybione skoro wniosek ten okazał się bezzasadnym (k – 611). Stanowisko Sądu Apelacyjnego stwierdzające, że skarga kasacyjna jest obarczona nieusuwalnym brakiem nie pozostaje w sprzeczności – w ustalonych okolicznościach tej sprawy - ze skutkiem tzw. autoprekluzji i nie łamie ustalonej oraz niepodważalnej reguły nieoceniań własnego rozstrzygnięcia. Treść skargi kasacyjnej wyklucza możliwość uwzględnienia zażalenia. Podlega ono – jako bezzasadne – oddaleniu (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.) z zasądzeniem żądanych kosztów postępowania zażaleniowego (art. 394¹ § 3, 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 108 § 1 zdanie pierwsze oraz art. 99 k.p.c.).